

Byla C-480/06

Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 92/50/EEB — Formalios europinės viešojo pirkimo procedūros dėl atliekų tvarkymo paslaugų sutarties sudarymo netaikymas — Vietos savivaldos institucijų bendradarbiavimas“

Generalinio advokato J. Mazák išvada, pateikta 2009 m. vasario 19 d. I - 4749
2009 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas I - 4762

Sprendimo santrauka

Teisės aktų derinimas — Viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarka — Direktyva 92/50 — Taikymo sritis

(Tarybos direktyvos 92/50 1 straipsnis)

I Direktyvos 92/50 dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo taikymo sritį nepatenka sutartis, kuri yra ir teisinis, ir faktinis pagrindas ateityje sumontuoti ir eksploatuoti įrenginį, skirtą viešajai paslaugai teikti, tiksliau – atliekoms termiškai apdoroti, jeigu ši sutartis buvo sudaryta tik tarp valdžios institucijų, nedalyvaujant privačiam sektoriui, ir joje nenumatyta vykdyti pirkimus, kurių gali prireikti atliekų tvarkymo įrenginiui sumontuoti ir eksploatuoti.

Valdžios institucija gali įgyvendinti su viešuoju interesu susijusias užduotis arba savo priemonėmis, arba bendradarbiaudama su kitomis valdžios institucijomis ir ji nepivalo naudotis kitų, jos tarnyboms nepriklausančių, subjektų paslaugomis. Šiuo klausimu, pirma, Bendrijos teisė nenustato valdžios

institucijoms pareigos naudotis tam tikra teisine forma užtikrinant su viešąja paslauga susijusių uždavinių įgyvendinimą. Antra, toks valdžios institucijų bendradarbiavimas nekelia grėsmės pagrindiniam Bendrijos teisės normų viešųjų pirkimų srityje tikslui, t. y. užtikrinti laisvą paslaugų judėjimą ir atvirą bei neiškraipytą konkurenciją visose valstybėse narėse, jei toks bendradarbiavimas vykdomas remiantis tik su viešojo intereso tikslų įgyvendinimu susijusiais sumetimais ir reikalavimais ir jei laikomasi Direktyvoje 92/50 numatyto vienodo suinteresuotųjų asmenų vertinimo principo, užtikrinant, kad nė viena privati įmonė nebūtų privilegijuojama jos konkurentų atžvilgiu.

(žr. 44–45, 47 punktus)